

Uchwała Nr 22.240.2018
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Warszawie
z dnia 4 grudnia 2018 roku

w sprawie orzeczenia nieważności w części uchwały Nr XLV.341.2018 Rady Gminy w Przytyku z dnia 13 listopada 2018 roku w sprawie: określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na rok 2019 obowiązujących na terenie Gminy Przytyk oraz zwolnień w tym podatku

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 994 z późn. zm.) oraz art. 11 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 561) –

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwala, co następuje:

§ 1.

Orzeka o nieważności uchwały Nr XLV.341.2018 Rady Gminy w Przytyku z dnia 13 listopada 2018 roku w sprawie: określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na rok 2019 obowiązujących na terenie Gminy Przytyk oraz zwolnień w tym podatku w części, a mianowicie § 2 z powodu istotnego naruszenia art. 11 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz.1445 ze zm.).

§ 2.

Na niniejszą uchwałę Gminie Przytyk przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

UZASADNIENIE

W dniu 15 listopada 2018 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie wpłynęła uchwała Nr XLV.341.2018 Rady Gminy w Przytyku z dnia 13 listopada 2018 roku w sprawie: określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na rok 2019 obowiązujących na terenie Gminy Przytyk oraz zwolnień w tym podatku.

Stosownie do art. 11 ust. 1 pkt 5 cyt. ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, przedmiotowa uchwała podlega nadzorowi Izby.

Badając ww. uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło i zważyło, co następuje.

Rada Gminy w Przytyku jako podstawę prawną podjęcia ww. uchwały wskazała art. 8, art. 10 i art. 12 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, na mocy których *rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych i może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ustawie.*

W § 1 badanej uchwały Rada Gminy w Przytyku określiła stawki podatku od środków transportowych, do których Kolegium Izby nie wnosi uwag.

W dalszej części uchwały Rada Gminy nie wprowadziła zwolnień od podatku, jak sugerować może zamieszczony w podstawie prawnej przepis art. 12 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, lecz w § 2 określiła terminy i sposób płatności podatku od środków transportowych, stanowiąc, że cyt. *„wpłaty podatku od środków transportowych dokonuje się bez wezwania, na rachunek budżetu Gminy w Przytyku, w dwóch równych ratach płatnych w terminie do dnia 15 lutego i do dnia 15 września roku podatkowego”.*

Tymczasem w art. 11 cytowanej ustawy uregulowany jest precyzyjnie sposób i terminy płatności podatku od środków transportowych. Zgodnie z tym przepisem podatek od środków transportowych jest wprawdzie płatny w dwóch ratach w terminie do dnia 15 lutego i do dnia 15 września każdego roku ale *proporcjonalnie do czasu trwania obowiązku podatkowego* i z zastrzeżeniem takim, że *jeżeli obowiązek podatkowy powstał: po dniu 1 lutego, a przed dniem 1 września danego roku, podatek za ten rok płatny jest w dwóch ratach proporcjonalnie do czasu trwania obowiązku podatkowego w terminie:*

a) w ciągu 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego - I rata,

b) do dnia 15 września danego roku - II rata.

Natomiast *od dnia 1 września danego roku, podatek jest płatny jednorazowo w terminie 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego.*

Jeżeli obowiązek podatkowy powstał lub wygasł w ciągu roku, podatek za ten rok ustala się proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których istniał obowiązek.

Jak z powyższego wynika Rada Gminy w Przytyku odmiennie uregulowała terminy i sposób płatności podatku od środków transportowych w stosunku do regulacji ustawowej.

Art. 11 ustawy nie zawiera ponadto upoważnienia dla rady gminy do regulowania tej kwestii.

Konstytucja w art. 87 i art. 94 określa akty prawa miejscowego jako ustanowione przez organy samorządu terytorialnego i terenowe organy administracji rządowej **na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie**, źródła prawa Rzeczypospolitej Polskiej powszechnie obowiązujące na obszarze działania organów, które je ustanowiły.

Tak więc kompetencji do stanowienia aktów prawa miejscowego nie można domniemywać, muszą one być wyrażone w ustawie wprost. Takie upoważnienie do regulowania przedmiotowej materii, ale w stosunku do opłat lokalnych zawiera np. art. 19 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowiąc, że *rada gminy, w drodze uchwały: określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie*.

W stosunku do podatków lokalnych, a więc zarówno podatku od środków transportowych jak i podatku od nieruchomości materię tę reguluje wyłącznie ustawa.

Z powyższego wynika więc, że Rada Gminy w Przytyku nie miała kompetencji do regulowania terminów i sposobu płatności podatku od środków transportowych, a dokonując takiej regulacji, w dodatku w sposób odmienny od ustawy przekroczyła swoje kompetencje, co należy uznać za istotne naruszenie prawa.

W związku z powyższym Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło jak w sentencji.

Przewodniczący

Wojciech Tarnowski